

L' FEUME DA...

- *Po ça, oyi, a-t-èle rèspondu. Droci, ça va, c' èst dèdjà ène miète li campagne... Mins à l' vile i fait stofant... d' dimèrer rèssèré tote li sinte djournèye dins ène botike, c' n' èst wêre plêjant.*

L' vola ki d' crèsse s' achîd à l' tauve, pa padvant Djîle, prinde on cayé pos lès timbes-rawètes k' Eliza a lèyî trinner èt, sins î pinser, s' mète à coler lès timbes.

L' invèye, ça rèche foû come çoula, d' on rén. Djîle a vèyu l' pitite rodje gueuye ki s' douve totès lès kékes sicondes èt lèyî stitchî ène sitrwète linwe k' deus dwèts doûcemint carèssenut d' on ptit caré papî. Èwaré, i wète çoula, sins pont polu boudjî.

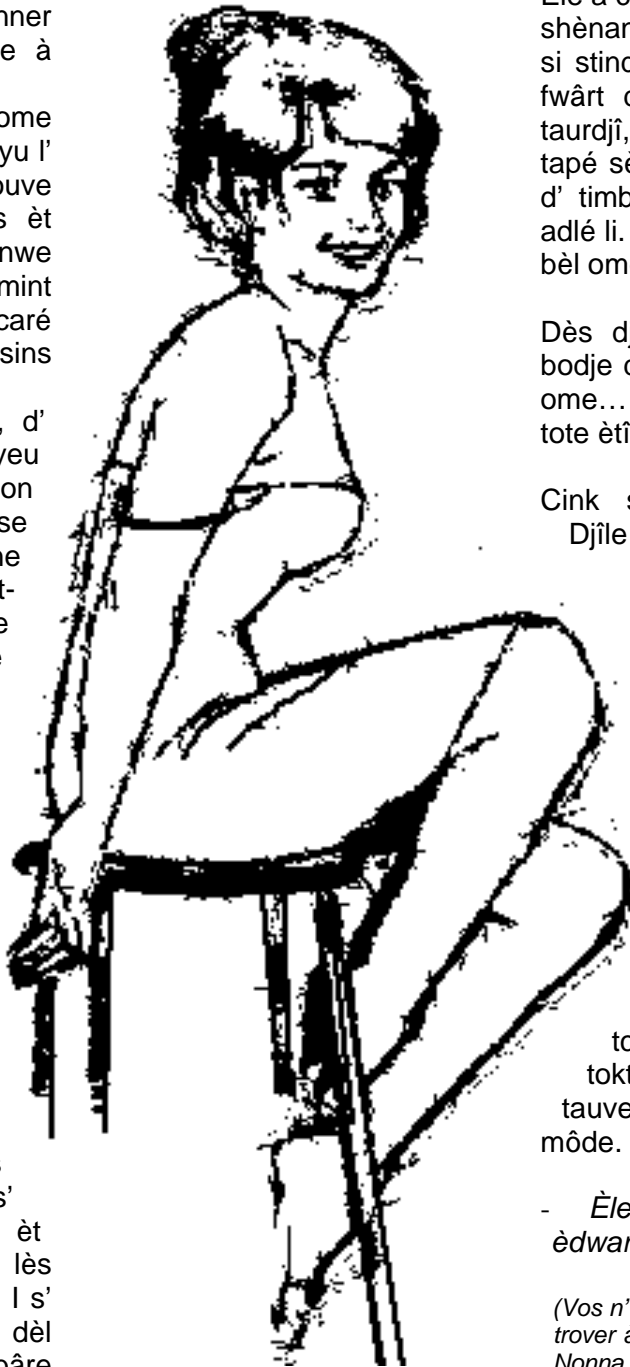
Sovint, tot riwètant Eliza, d' on randon il è nn' avéve yeu ausse, mins s' èstéve adon ène bén pus rafiyanse ausse èt ki si sipaurdéve pyane myane. C' fiye-ci, s' ès-t-ène mêt transe ki s' daure dins s' cwârp ètir. S' tièsse lî shène si gonfèler d' song.

I saye di pinser. "Alons, c' èst Victwèrène... dji l' conè dispû dès anèyes... Avou ène trèsse dissus s' dos, adonpwîs avou sès tchivias nukés dissus s' n' anète... C' n' èst ki l' pitite Twèrène, alèz"

Mins il a bau fé. Tot ça n' vout pus rén dire. Èle èst tofêr à coler sès timbes, èt lès lèbes di s' doviè, l' linwe di rintrer èt rirèche, c' èst come s' il lès vèyéve po l' prumière fiye. I s' a levé, toûner autoû dèl tauve, s' aler astoker à l' bâre

dèl sitûve èt dimèrer insi, astampé, avou sès ouy grand au laudje assatchîs pa Victwèrène.

Alèz, m' pôve Djîle, djusk' asteûre i gn' a pont d' mau... ène grande ausse d' ome, s' èmantchant insi d' on lan au plin mitan dèl tchaûr, i gn'a rén avou ça. I n' vos faut nèn î prinde atinsion èt l' lèyî tot seûle pèter foû, sins rézon, insi k' èle a vnu.

Mins l' pitite gârce di rilèver s' tièsse : èle èst dès cines ki compudenut tot tot d' shûte èt nn' rén lèyî passer oute.

I gn' a dès cîs ki l' keûr s' infèle sins pont d' djoke. Po l' Victwèrène, s' èst s' nateûre ki prinde tote li place. Èle a vinu insi au monde, èle n' è pout mau, l' pôve fèye. Tot d' minme, c' èst bén disgotant d' ièsse insi.

Èle a crwèsé sès djambes, fait shénance d' ièsse naujîye, èt si stinde tot lèyant chofler on fwârt doû ptit sospeûr. Sins taurdjî, èle riwète èvou Djîle a tapé sès ouy, rissère l' carnèt d' timbes, s' ridrèsse èt vinu adlé li. Èle li rilouke : c' è-st-on bèl ome.

Dès djambes d' ome... ène bodje d' ome... dès sipales d' ome... Èle s' a plaké conte li, tote ètîre.

Cink sicondes d' astaudje. Djîle comprind k' i possède li pitite rodje gueûye èt k' i s' ripache d' on lèdjîr goût d' cole.

Sès djambes triyanenut, on pout ôre Elisa dischinde lès prumîs scayons dès montèyes, i dimère sins bodjî à place. Mins Victoréne s' fait doûcemint rider viè s' tchèyère, s' mète à fé tokter sès dwèts dsus l' tauve èt mûzèler on èr à l' môde.

- *Èles on mètu l' tins po s' èdwarmu... a dit Eliza.*

(Vos n' duvrîz nèn awèz trop deûr d' trover à l' après d' kî on a translaté. Nonna ?)

I n' vos faut nèn vos èwarer, on comèle èt maxhe todi lès moudèyes di sicrijhaedje